

Oplysninger om finansielt leasede aktiver bruges især til at analysere og sammenligne virksomheder, der baserer deres værditilvækst på helt eller delvist leasede produktionsanlæg m.v. Sådanne analyser er primært relevante for større virksomheder, mens det må antages, at regnskabsbrugere ikke i større udstrækning laver sådanne analyser for små virksomheder, hvorfor informationstab ved ophævelse af kravet for disse virksomheder må anses for at være begrænset.

På baggrund heraf og på baggrund af AMVAB-målingen af omkostningerne ved indregning af finansielle leasingaktiver m.v., foreslås det derfor, at små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B fritages for dette krav (forslagets § 1, nr. 14). Forslaget reducerer de administrative byrder, som det offentlige pålægger de små virksomheder, med ca. 10 mio. kr. om året på samfundsniveau.

Det skal herudover bemærkes, at skattelovgivningen kun tillader fradrag i den skattepligtige indkomst for skattemæssig afskrivning på aktiver, der ejes af virksomheden. Ophævelse af årsregnskabslovens regel vil derfor skabe overensstemmelse mellem kravene til årsrapporten og skatteregnskabet på dette område, hvilket giver en administrativ letelse for de omfattede virksomheder, idet de undgår at skulle foretage reguleringer i selvangivelsen eller bilagene hertil.

Det foreslås derimod at fastholde kravet for mellemstore og store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, da regnskabsbrugernes behov for denne type oplysninger i disse virksomheders årsrapporter vurderes at være væsentlig større end i små virksomheder.

2.1.3.7. Eventualaktiver

Årsregnskabsloven pålægger virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D at oplyse om karakteren og værdien af virksomhedens eventualaktiver. Efter 4. direktiv stilles der ikke krav om oplysning om eventualaktiver.

Det foreslås, at kravet ophæves for små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C (forslagets § 1, nr. 20).

Ophævelse af kravet vil få betydning for regnskabsbrugernes muligheder for at analysere de omfattede virksomheders udvikling, da eventualaktiver kan blive til aktiver i fremtiden. Sådanne detaljerede regnskabsanalyser er dog primært relevante for store virksomheder. Der er endvidere tale om oplysninger, som er positive for virksomheden. Manglende oplysning om eventualaktiver i årsrapporten vil derfor ikke stille kreditorerne ringere. Det må endvidere antages, at

virksomheder, som har eventualaktiver af væsentlig positiv betydning for vurdering af virksomhedens fremtidsudsigter, vil vælge frivilligt at oplyse herom i årsrapporten. Samlet set vurderes det derfor, at regnskabsbrugere ikke bliver væsentligt dårligere stillet, hvis kravet om oplysning om eventualaktiver ophæves for små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C.

Forslaget vil give disse virksomheder en reduktion i de administrative byrder på ca. 9 mio. kr. om året på samfundsniveau. Dette kan dog som tidligere nævnt ikke tages som udtryk for størrelsen af den enkelte virksomheds faktiske besparelse, der vil afhænge af, i hvilket omfang virksomheden vælger at udnytte den øgede fleksibilitet, forslaget giver.

Det foreslås derimod at fastholde kravet for store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, da disse virksomheder i kraft af deres størrelse typisk har en vis samfundsmæssig betydning og offentlighedens bevågenhed. Behovet for denne type oplysninger i disse virksomheders årsrapporter er derfor væsentlig større end i små og mellemstore virksomheder.

2.1.3.8. Anvendelse af produktionsmetoden

Efter årsregnskabsloven, skal virksomheden i resultatopgørelsen indregne alle indtægter i takt med, at de indtjenes. Ved entreprisopgaver eller lignende skal indregningen ske efter produktionsmetoden, det vil sige i takt med arbejdernes udførelse. Bestemmelsen gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Efter 4. direktiv stilles der ikke krav om anvendelse af produktionsmetoden.

Der stilles på tilsvarende vis ikke krav om anvendelse af produktionsmetoden i skattelovgivningen, hvor hovedreglen for indkomstbeskatning er faktureringsmetoden. En ophævelse af kravet om produktionsmetoden i årsregnskabsloven vil derfor betyde, at der bliver overensstemmelse mellem kravene til årsrapporten og skatteregnskabet på dette område, så de omfattede virksomheder undgår at skulle foretage reguleringer som følge af forskellen mellem produktions- og faktureringsprincippet.

Det foreslås derfor, at det gøres frivilligt for små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, om de vil anvende produktionsmetoden (forslagets § 1, nr. 16). Derimod fastholdes kravet for mellemstore og store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, da regnskabsbrugernes behov for denne type oplysninger i disse virksomheders årsrapporter vurderes at være væsentlig større end i små virksomheder.